

Accusativus cum infinitivo

A, MONDÁST ÉS GONDOLÁST JELENTŐ IGÉK UTÁN

- Reus se innocentem esse dixit.
Nego hoc verum esse.
Puto me in hac re erravisse.
Audi te diligentem fuisse (esse, futurum esse = fore). eos diligentes futuros.
.....
Spero amicitiam nostram fidelem fore (futuram esse).
Scis-ne ex inimico amicum fieri posse?
Credimus animum immortalem esse.
Mater mihi promisit se venturam esse.
Amicus meus respondit se brevi apud nos fore.
Nunquam putavi linguam Latinam tam pulchram esse.
Multi dicunt sorores meas diligentissimas esse.
Saepe videmus nos sine auxilio Dei nihil facere posse.
Magister dixit se mox ad parentes meos scripturum esse.
Putavi te Romae esse et nunc audio te aegrotum fuisse.
Arbitror hunc discipulum aliquando scholae decori fore.
Hi discipuli putant se ab omnibus amari (amatos esse, amatum iri).
.....
Legati regi nuntiant hostes flumen transgressos esse.
Amicus meus dixit fratrem suum a magistro laudatum esse.
Scio me etiam ibi amatum iri.
Dux dixit omnes milites a se laudatum iri.

B) AKARÁST JELENTŐ IGÉK UTÁN

- Volo te contentum esse.
Semper cupivi vos beatos esse.
Dux noluit legatos diu in castris esse.
Sino te abire.
Non sino vos hunc librum legere.
Magistri volunt discipulos diligentes esse.
Veto vos hoc facere.
Dux vetuit captivos occidi.
Pater iussit me epistulam scribere.
Caesar castra muniri iussit.
Caesar milites castro munire iussit.
Dux urbem deleri iubet.
Dux milites urbem delere iubet.
Romae lex vetuit hominem mortuum in urbe sepeliri.
Rex vetuit urbes relinqui.
Rex vetuit viros urbes relinquere.